

P. Com es resol la part econòmica,

R. En començar el curs, els alumnes paguen una quantitat mínima en concepte d'assegurança, associació de pares, butlletins, etc. De les despeses del professorat se'n cuida la Generalitat; el local el cedeix l'Ajuntament que també eixuga la qüestió de manteniment: netega, llum, telèfon, aigua... La maquinària de tallers la concedeix la Generalitat, però el que queda una mica penjat és el material de pràctiques, i que no és poc. Tenint en compte que es necessita gran quantitat de planxa, fils, paper, ferro, etc; cada alumne consumeix en material de les 3500 a les 4000 ptes al mes i la subvenció que rebem representa de l'ordre de les 600 a 700 ptes al mes per alumne, que no arriba ni de bon tros. Aquí a Arbúcies aquesta manca de material la solventem amb la col.laboració dels tallers que ens proporcionen diferents tipus de material. Al taller és on disfruten més i on realment aprenen.

P. Hi ha un concepte bastant generalitzat que diu que els alumnes que van a F.P. són els que no serveixen per estudiar, què en pensa?

R. Aquesta mala imatge que té la F.P. és un problema general, que ve de diferents estaments. Fins ara quan a l'E.G.B. un alumne no anava a l'hora, o ho creien així, l'enviaven a la Professional; quan en realitat és una tonteria perquè estan fent pràcticament el mateix programa que a B.U.P., o sigui, el nivell d'estudi ha de ser el mateix. El que passa és que aquests nanos han de tenir més habilitat en la qüestió manual, i això no vol dir que

no hagin d'estudiar. Ara, sortosament aquest concepte està canviant.

P. Hi ha prou informació per als estudiants quan han de decidir-se per F.P. o B.U.P.?

R. La veritat és que no, ja en el curs passat vaig intentar pal.liar aquesta manca d'informació amb unes xerrades a algunes escoles, el mal és que dispo de poc temps i no m'hi he pogut dedicar tot el que hauria volgut. Per aquest any he pensat complementar-ho amb uns fulletons orientatius i amb

R. Espanya és un dels països que encara pateix de la "titulitis"; ens trobem amb un C.O.U. i B.U.P. sobresaturats, amb uns alumnes que quan surtin no sabran que fer ja que actualment hi ha uns 150 mil llicenciats parats. Per contrapartida, Espanya és un dels països que té menys gent de grau mig, és a dir, si a Europa per exemple, per cada enginyer hi ha quatre "comandaments intermedis", aquí és al revés; així ens trobem amb un salt molt gran dels universitaris de peonatge, que no

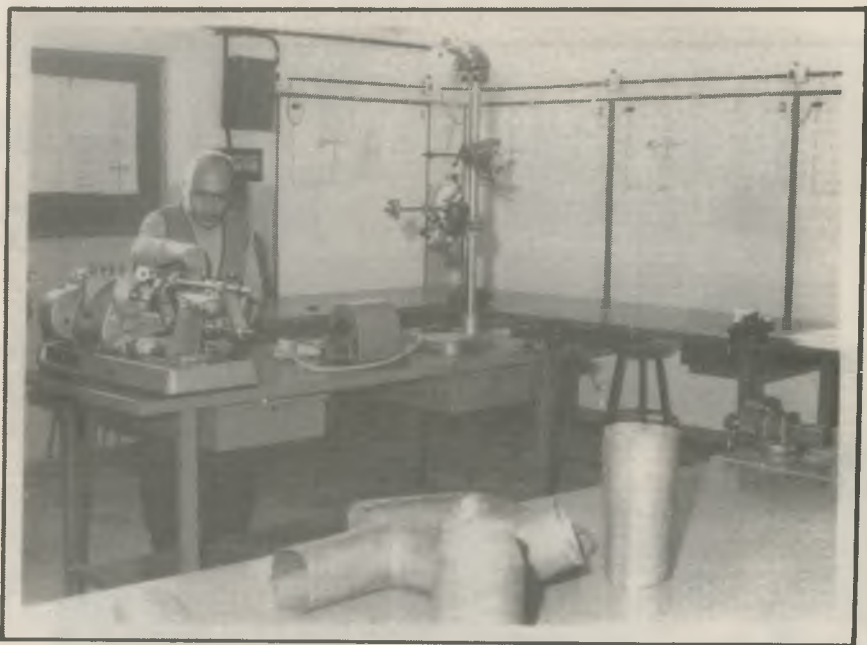

Foto Garriga

la visita dels estudiants de 8è d'E.G.B. a l'escola perquè palpin la realitat més de prop. El que és realment important és que els pares admetin el diàleg amb els fills, ja que, malgrat que tenen el dret i l'obligació d'orientar-los i donar-los-hi possibilitats, en últim terme, és el jove qui ha de decidir el seu futur, essent aquesta l'única manera que disfrutará de la feina que hagi escollit.

P. A que atribueix el fet que la gran majoria de joves cursi estudis universitaris?

té cap mena d'estudis. La F.P. és la que ha d'omplir aquest buit d'entremig, n'ha de sortir un personal amb uns estudis ja aplicats a la pràctica.

P. En quina situació es troba el català a la vostra escola?

R. Dels vuit professors que som, tots fem servir el català com a vehicle normal de comunicació a les classes, també per les qüestions burocràtiques. Tenim un mínim d'alumnes castellano-parlants (onze en les últimes estadístiques) si bé